

ת"פ 9684/09/15 - מדינת ישראל נגד לירוי אוסקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 9684-09-15 מדינת ישראל נ' אוסקר

לפני המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליה הרצוג ורעות בר טוב

נגד הנאשם
לירוי אוסקר
ע"י ב"כ עו"ד שי אורן

גזר דין

ביום 5.4.16, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע לפי כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

- א. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- ב. הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287 (א) לחוק הנ"ל;
- ג. שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל;

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות המבחן, מיום 8.9.16 ומיום 10.5.17.

מעשי הנאשם:

1. ביום 18.8.15 עבד הנאשם במכון לשטיפת מכוניות בבני-ברק, יחד עם הנפגע ס'. הנאשם פנה לנפגע בשאלה הנוגעת לעבודתם, והנפגע הפנה את הנאשם לבעל העסק.
2. אז רץ הנאשם לעבר הנפגע, דחף אותו פעמיים והניח את ידיו על צווארו. הנפגע השתחרר מאחיזת הנאשם והחלה ביניהם תגרת-מילים.
3. הנאשם חזר ותקף את הנפגע במכות אגרוף וסטירות בפניו, הצמיד אותו לרכב שחנה בסמוך, ונגח בפניו.
4. הנפגע ניסה להרחיק את הנאשם ואף נטל ואחז בקרש. הנאשם הכה את הנפגע ברגלו, עד שנפל ארצה. בעוד הנפגע מוטל על הקרקע, מדמם בפניו, דרך הנאשם על אפו של הנפגע.

5. אחרים במקום הצליחו להשתלט על הנאשם ולשים סוף לתקיפה, כשהנאשם אמר לנפגע ש"עוד יהיה לזה המשך" [הנאשם לא הואשם ולא הורשע בעבירת איומים].
6. במעשיו גרם הנאשם לנפגע שברים וחתכים באפו, והגבלת תנועה של מפרק קרסול ימין (תע/2 ותע/3).
7. בעקבות האירוע, נעצר הנאשם ושחרר בו-ביום בתנאי מפורש שלא ליצור קשר ולא להיפגש עם הנפגע, למשך 7 ימים.
8. כבר באותו יום הפר הנאשם את ההוראה הנ"ל, כשהתקשר לנפגע שלוש פעמים.
9. ביום 23.8.17, במכון הנ"ל, פגש הנאשם בנפגע, שאל אותו לשלומו, והלין על-כך שהנפגע התלונן במטרה.

נסיבות הקשורות בעבירת התקיפה החובלנית - מתחם העונש ההולם:

1. הערכים המוגנים בעבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, הם הערך הברור-מאליו של שלמות הגוף והבריאות, ולצדו ערכים חשובים נוספים - אוטונומיית האדם על גופו וזכותו לכבוד. ערכים אלה הינם מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך.
2. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלו היתה קשה: הנאשם הפליא מכותיו בנפגע, וגם כשנפל זה ארצה, לא התקררה דעתו של הנאשם, והוא המשיך בתקיפה הפראית, כשרק התערבותם של אחרים חילצה את הנפגע מהמשך התקיפה ומנזקים נוספים.
3. הנזק הפיזי הקונקרטי שנגרם לא היה מתמיד, אך חמור. בנוסף לנזק הפיזי יש לתת את הדעת גם לתחושות הכאב, העלבון ואבדן הביטחון, שאין לזלזל בהשפעתן על כל נפגע אלימות. הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות חמור פי-כמה, לנוכח טיב התקיפה.
4. הענישה הנוהגת היא רבת פנים, אך ניתן לאתר מדיניות ענישה ברורה, לפיה כאשר מדובר על תקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ פוגעני ולא גרמה לנזק מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה. כך ראו ת"פ 15-01-38531 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 14-05-19626 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 14-12-26054 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016).
5. בנסיבות העניין דנן, לנוכח נופך החומרה המתבטא באופן התקיפה ובתוצאותיה, ייקבע מתחם העונש ההולם בין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם בעבודת שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות הקשורות בעבירות הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי חקירה - מתחם העונש ההולם:

1. על-אף ביצוע המעשים בשתי הזדמנויות נפרדות בזמן ובאמצעי ההתקשרות, יש לראות במעשים 'אירוע עבירה' אחד, לפי מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקה.

2. הערכים המוגנים בעבירה של הפרת הוראה חוקית הם הבטחת ציות לגורם מוסמך, תנאי לקיומה של חברה שומרת חוק ותריס מפני כאוס חברתי, וכן הגנה על שלומם של נפגעים ובני הציבור כולו. הערכים המוגנים בעבירה של שיבוש מהלכי משפט (חקירה) הם טוהר ההליך החקירתי והמשפטי ויכולתם של גורמי חקירה ומשפט לרדת לחקר האמת ללא הפרעה.
3. הנאשם פגע באופן ממשי בערכים המוגנים, ויש לדבוק בענישה הנהוגה בעבירות אלה - מאסר מותנה עד מאסר בפועל למשך חודשים ספורים.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - קביעת העונש במתחמים:

1. הנאשם יליד 1988, כבן 29 כיום, רווק וללא ילדים. מוצא הנאשם במשפחה שלדבריו לא יכלה להכילו, כשהאב היה מכור להימורים ונטש את משפחתו, והאם לא היוותה מקור לתמיכה. גם כיום יחסיו של הנאשם עם משפחתו רעועים, והוא נעדר תמיכה (לפי מידע שנמסר לשירות המבחן, הגם שהסניגור המלומד מסר כי כיום היחסים בין הנאשם לאמו תקינים). הנאשם החל להיעדר מבית הספר כבר בכיתה ג', וחבר לחברה שולית. הנאשם סיים לימודיו בכיתה י"א, היה מעורב בפלילים ולכן לא גויס לצה"ל. לאורך השנים עבד הנאשם בעבודות פשוטות באופן לא יציב, וצבר חובות כבדים. הנאשם התגורר במגורי ארעי, וכיום הוא גר במחסן של חבר, או בדירת אמו. הנאשם החל להשתמש בסמים בצעירותו, ולאורך השנים ועד היום הוא צורך קנאביס בקביעות, לצורך הרגעה עצמית.
2. לחובת הנאשם עבר מכביד למדי ורלוונטי, כשבין היתר הורשע בעבר גם בעבירות של תקיפה חובלניות ועוד, וריצה עונש מאסר בעבודות שירות [תע/1].
3. לעניין העבירה, תולה הנאשם התנהגותו בתקופה משברית בחייו וביחסו של הנפגע, שלדברי הנאשם היה מזלזל, משפיל ומתנכל. הנאשם תופס עצמו כמי שהגיב לאלימות פיזית של הנפגע, ואינו מגלה תובנה ממשית לחומרת התקיפה ותוצאותיה.
4. קשריו של הנאשם עם שירות המבחן התאפיינו בהיעדר מחויבות ממשית לשילוב בטיפול: הנאשם הגיע לפגישות באופן לא-סדיר, המשיך לצרוך סמים בתקופה זו, וכך עד לניתוק קשר מוחלט.
5. שירות המבחן מצא כי הנאשם מתקשה להאמין בשינוי אפשרי, אימפולסיבי ובעל נטייה לאלימות, ואף קבע כי נודעת ממנו סכנה גבוהה לאלימות חוזרת, אם לא יטופל באופן מעמיק וממושך. דא עקא, שהנאשם מסרב להתחייב לטיפול מסוג זה, והשירות תוהה אם כוחותיו הדלים יאפשרו שילובו בטיפול.
6. לזכות הנאשם יעמדו נתונים אלה:

א. הודאתו, מסויגת אמנם, שחסכה מהנפגע את הצורך להעיד וכן חסכה משאבי ציבור;

ב. פגיעתו של עונש מאסר-בכליאה ראשון, במיוחד כשהנאשם לוקה במשאבים נפשיים דלים שספק אם יעמדו לו מול אתגר זה;

ג. נסיבות חייו הקשות של הנאשם מנעוריו, שלדעת השירות תרמו למצבו המעורער;

7. מנגד, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד ורלוונטי; הנאשם לא מראה תובנה אמיתית לחומרת מעשה התקיפה ותוצאותיו, ואינו פועל לתיקון המעוות ולפיצוי הנפגע או פיוסו; הנאשם אינו מכיר בצורך הדחוף והחמור לטיפול בנטייתו לאלימות ולאימפולסיביות במצבי דחק;
8. בשיקולם של דברים, לא ניתן להימנע ממאסר על-דרך כליאה, כעונש עיקרי, שיוטל במתינות רבה.
9. באין מנוס ממאסר ולנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אמנע מהטלת קנס. לא כך באשר לפיצוי, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)).

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שבעה חודשי מאסר בפועל. בהסכמה, ריצוי עונש המאסר יידחה ליום 4.2.18, שאז על הנאשם להתייצב בשעה 10:00 בבימ"ר ניצן, אלא אם יורה שב"ס על מקום התייצבות אחר;
- ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, או עבירה של שיבוש מהלכי משפט וחקירה, או עבירה של הפרת הוראה חוקית;
- ג. פיצוי לנפגע, עד תביעה 2 בכתב האישום, בסך 2,000 ש"ח. מועד תשלומו של הפיצוי יידחה ליום 1.2.18 ואילו דחייתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

הוראות נלוות:

- א. התביעה תעביר בהקדם טופס פרטי מתלונן למזכירות בית המשפט;
- ב. עותק גזר הדין יישלח לידיעה בלבד לשירות המבחן;
- ג. מוצגים: תקליטורים יושמדו;

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.